

Літературний жанр "кінетівізія"

Ярослав Брунько

ЛІТЕРАТУРНИЙ ЖАНР - КІНЕТІВІЗІЯ

Автор: Брунько Ярослав Олександрович

Дата створення: 6 липня 2026 року

1. ЩО ЦЕ ЗА ЖАНР?

Цей жанр розглядає транспорт (потяги, автомобілі, літаки) не просто як засіб пересування, а як метафору людської долі, часу та неминучого руху вперед. У цьому жанрі техніка набуває рис живого організму, що долає простір.

2. ЕТИМОЛОГІЯ.

- **Кінеті-** (від грецького *kinetikos* — "той, що рухається", "рухливий"). Це корінь, що лежить в основі всіх фізичних понять про рух (кінетика, кінетична енергія).
- **Візія** (від латинського *visio* — "погляд", "бачення", "образ"). Це вказує на те, що через призму транспорту автор бачить світ інакше, бачить його як динамічний процес.

Кінетівізія — це "бачення світу в русі" або "філософія шляху через технічне втілення".

3. ОЗНАКИ ЖАНРУ:

- **Інженерна естетика:** використання термінології, пов'язаної з механізмами, швидкістю, геометрією шляху та динамікою руху.
- **Метафізика шляху:** шлях — це символ життя, а транспорт — інструмент, що з'єднує минуле з майбутнім.
- **Візуалізація швидкості:** текст будується так, щоб ритміка передавала відчуття прискорення або вібрації металу.
- **Людина-оператор:** акцент на взаємодії людини та машини, де техніка стає "продовженням тіла".

4. ПРИКЛАД ВІРША У ЦЬОМУ ЖАНРІ:

"Сталевий сапсан"

Він прокидається від тиску на педаль,
Його утроба — це вогонь і сталь.
Забудь про все, що тягне тебе вниз,
Сьогодні швидкість — це єдиний каприз.

Шини лижуть асфальт, мов дикий звір,
Ми розірвали сірий буднів вир.
Стрілка спідометра летить на схід,
За нами — тиша, попереду — зліт.

В руках — кермо, мов штурвал корабля,
І під колесами співає ця земля.
Вітер у скронях — це пісня доріг,
Я — вільний птах, що світ цей переміг.

Мотор гарчить, мов хижий звір у клітці,
Але ми летимо, мов порив на вітрі.
Це більше, ніж просто залізо й дюраль,
Це шлях, що кличе нас у вічну даль.